

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om fortsat Udstedelse af 10- og 5-aarige Statsobligationer, 2-aarige Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2667; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 425).

Sagen sattes til Forhandling.

V. Buhl: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at forlænge Finansministerens Bemyndigelse til at udstede de i Lovforslaget omhandlede Statspapirer indtil den 31. Maj næste Aar og paa de hidtil gældende Vilkaar.

Der er jo ogsaa efter Befrielsen sket en ret betydelig Tilgang af ledige Penge baade paa Grund af svigtende Indførsler til Udligning af vort Eksporttilgodehavende og som Følge af Underskuddet paa Statsbudgettet. Selv om vi forhaabentlig i stadig stigende Grad faar vor Eksport betalt med Varer, tror jeg dog, man maa give den højtærede Finansminister Ret i, at Pengemængden som Helhed kan forventes at blive yderligere forøget i den nærmeste Tid. Dermed melder sig imidlertid ikke blot Spørgsmaalet om Nedkuling af de ledige Penge, men der ligger ogsaa heri en yderligere Tilskyndelse til at sætte alle Kræfter ind paa Gennemførelsen af den dybtgaaende Sanering af vort Pengevæsen, som er en ufravigelig Betingelse for, at vi igen kan faa fast Bund under Landets Økonomi.

Der skulde jo i og for sig ikke for mig være nogen Anledning til at foreholde den højtærede Finansminister dette. Ministeren har selv nedlagt et stort og betydningsfuldt Arbejde i den Betænkning, der af det sagskyndige Udvalg er afgivet angaaende Eengangsskatten. For den, der er saa fortrolig med denne Sag og de Krav, den stiller, som den højtærede Finansminister, maa det jo være som at faa en Ønskedrøm opfyldt at kunne faa Mulighed for at løse denne store Opgave til Bunds. Naar jeg alligevel finder Anledning til at sige et Par opmuntrende Ord til den højtærede Finansminister, skyldes det, at den højtærede Statsminister aabenbart ikke brænder af den samme Iver, som jeg forudsætter er til Stede hos Finansministeren. Ganske vist sagde den højtærede Statsminister i sin Programtale, at de økonomiske og finansielle Problemer er stillet i Situationens Brændpunkt, men samtidig undlod den højtærede Statsminister ganske at nævne Eengangsskatten i denne

Programtale. Han gik uden om dette Problem — som Katten om den varme Grød. Naar det nu ligger saadan, kan der da være Grund til at sige til den højtærede Finansminister, at han har en Opgave her at løse, og han har i Kraft af sit Kendskab til denne Sag Mulighed for at kunne løse den hurtigt, og den bør løses hurtigt. Derfor siger jeg til den højtærede Minister med Holberg: Frisk Mod, Antonius, du har jo intet ondt bedrevet!

Hvad selve Lovforslaget angaar, da har det forbavset mig meget, at Finansministeren har foreslaaet Vilkaarene uændrede. Det forekommer mig, at saadan som Rentesituationen er, og saaledes som vi maa regne med, at den fortsat vil udvikle sig — det er min Opfattelse, at Renten vil gaa længere ned og bør bringes længere ned —, maa jeg forbavses over, at Renten er fastsat uændret, og det er et Spørgsmaal, som jeg mener vi nærmere maa forhandle om i det Udvalg, som jeg gaar ud fra bliver nedsat angaaende Lovforslaget.

Det vil jo ogsaa være nødvendigt at faa en Udvalgsbehandling af den Grund, at den højtærede Minister meddelte, at der er kommet en Henvendelse fra Sparekasserne om at faa Adgang til at købe de 5-aarige Statsobligationer, hvortil Ministeren fjøede, at saa maatte Bankerne have en tilsvarende Adgang. Jeg nærer for mit Vedkommende afgørende Betænkelse ved at gaa til en saadan Udvidelse. Det bedste i denne Lovgivning er det Omfang og den Betydning, som de 10-aarige Obligationer har faaet, og det har de netop faaet derigennem, at Pengeinstitutterne er afskaaret fra at købe de 5-aarige Beviser. De 5-aarige Beviser har jo den Fordel, at derigennem binder man en Privatkonto, medens man i det Øjeblik disse Obligationer ogsaa kan overgaa til Pengeinstitutterne, sikkert vil svække denne Binding og i det hele taget svække Bankernes og Sparekassernes Binding. Jeg maa derfor som sagt paa Forhaand være betænkelig paa dette Omraade.

Hvad der ellers kan være at drøfte af Enkeltheder, kan vi altsaa tale om i et Udvalg. Selve dette, at vi i Øjeblikket bør have en Forlængelse af Ordningen, kan vi godt give vor Tilslutning til.

Himmelstrup: Alle her i Salen vil vel være enige i, at det under de foreliggende Forhold er ønskeligt og nødvendigt at forlænge den Lovgivning, som her er til Behandling.

Det er jo rigtigt, som baade den højtærede Finansminister sagde ved Forelæg-